

VISIÓ RURAL

Et la bona gent del poble de Cors afectuosament
un curriol cine casare de pescar
la quietud dels pasturatges verds
i un vell carrer que descendeix la febre
desota al campanar de ells oberts.

Poble de Cors; quan Totes les fetiges
mompren el seny; em voltem els perills
i fetura el meu cor cors amigas
amb un rima ben franc i uns ulls senzills

recordo la claror d'una brecrea
que vora el riu alegre em mena a tu
i provo denfilar la carretera, que
portava aquets camps de blant madur.

Poble de cors. tens pan en cada feixa
i una alegria en cada vel Turó;
= = = =

cora els teus camps dell llavi em cans la queix
om'hi floreix un cant al Creator

Poble de Cors que tens les cases velles
i portes un vestit d'humilitat:
aixó petit i dolç, em meravelles
perque tu sempre me dius la veritat.

tens la sinceritat de la natura
que descendeix lengany i el fingiment
vora el teu front un cel immes fulgura
que t'enunciana un viura transparent;

aquí s'esfuma l'habit egoista
que ets gran i ets just sens preferir ni un mot:
hi ha un cementiri que em fereix la vista
que ho aclarix i ho aquir para Tot.

Per això la terra gent la gent pagesa
va agermanada con un vol d'ocells;
per això la veritat i la franquesa
son les virtuts que ja han nascut amb ells

i porten una Fe tan arrellada
que refien a Deu Tot el conreu,
i son infants creients de pell cobrada
que saben obeir la santa veu

daquell Senyor Doctor que may semija
que Tot ho adresa i no capola res,
vellet sua que fa de pare i jutge
i sap d'on ve el mal ven com un paguer...

Poble de Cos colin de gent senzilla
d'admirable i humil serenitat;
si sabis la terra llum com billa.

al cor dels qui venim de la Ciutat.

No perdís mai la teva harmonia
que el man ens cal el teu regust de mel
que la Ciutat potser ens ofegaria
si no tinguéssim pobles vora el cel.

Maria Barbone i Comomia

Bila. - Escola Brases

Cos i l de l'Alfombra de 1952